

РЕШЕНИЕ

№ 2041

гр. Варна, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 9 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Насуф Исмаел

при участието на секретаря Илиана Илк. Илиева
като разглежда докладваното от Насуф Исмаел Гражданско дело № 20223110116608 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Ф. К. Ф. срещу П. на Р. Б., с искане за осъждане на ответника, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, предл. 2-ро от ЗОДОВ, да заплати на ищеца сумата от **8 200.00 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат от образуваното ДП № 379/2022 г. по описа на сектор ПП при ОД на МВР В. и прокурорска преписка № 10888/2022 г. по описа на РП - В., ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на образуване на настоящото дело в съда до окончателното му изплащане.

Твърди се от ищеца в исковата му молба, че на 16.08.2022 г. докато управлява собствения си автомобил е спрял за проверка от полицаи към сектор ПП при ОД на МВР – В., като след извършване на тест с техническо средство е установена употребата на амфетамин. Ищецът бил отведен до * за вземане на кръвна проба и след това задържан в сградата на Т. РУ при ОД на МВР В. за 24 часа, били снети регистрационните табели на автомобила му, както и СУМПС му било отнето със ЗППАМ № 22-0819-001064/17.08.2022 г. за срок до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Било образувано ДП № 379/2022 г. по описа на сектор ПП при ОД на МВР В. и прокурорска преписка № 10888/2022 г. по описа на РП - В..

По собствено желание на 23.08.2022 г. ищецът си направил изследване във * за употреба на наркотични вещества и тестът излязъл отрицателен, като този токсикохимичен анализ бил представен на прокуратурата. Ищецът твърди, че прокуратура е прекратила досъдебното производство едва на 02.12.2022 г., а на 12.12.2022 г. са му върнати табелите с

рег. номер и СРМПС част I.

Сочи, че в продължение на половин година не е можел да управлява собственият си автомобил, нито да шофира и е следвало да наеме автомобил. През целия процес е бил притеснен, уплашен, психически разстроен и в състояние на стрес поради дискредитиране на доброто му име в обществото. Чувствал се е безперспективен и обезнадежден, с голямо напрежение и тревожност, депресия и непреодолим страх, нервност и отчаяние поради възможността, да бъде осъден без вина.

По тези съображения намира, че справедливото обезщетение за причинените му неимуществени вреди възлизат на сумата от 8 200.00 лева и моли за уважаване на претенцията. Претендира разноски за настоящото производство.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове по основание и размер. Счита, че прокуратурата не е легитимирана да отговаря за предявените вреди от ищеца, които произтичат от заповедта за задържане за 24 часа; издадената заповед за прилагане на принудителна административна мярка, тъй като за тези вреди следва да отговаря ОД на МВР – В., доколкото за тези действия прокурорът не е давал разрешение за извършването им и вредоносните действия са извършени от полицията, в рамките на нейната компетентност и оперативна самостоятелност.

Оспорва причинените вреди да са настъпили като пряка и непосредствена последица от досъдебното производство, като намира, че същите не са подкрепени с доказателства за настъпването им. Моли за отхвърляне на иска.

В хода на о.с.з. ищецът, редовно призован, не се явява лично. Представява се от адв. А. Д., чрез който поддържа сезиралата съда искова молба.

Ответникът, редовно призован, представява се от прокурор З. З., чрез която поддържа отговора на исковата молба.

Настоящият съдебен състав, като съобрази предметните предели на исковото производство, очертани в първоначалната и насрещната молба и отговорите на същите и като взе предвид, събрания и приобщен по дело доказателствен материал – в съвкупност и поотделно, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установени следните **фактически положения:**

Видно е от приобщената пр. пр. № 10888 по описа за 2022 г. на РП-В., ведно с ДП № 379 по описа за 2022 г. на сектор „Пътна полиция“-ОДМВР-гр. В., че наказателното производство е образувано на 16.08.2022 г. със съставяне на протокола за първото действие по разследването, а именно разпит на свидетел за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, което е в унисон с писмото от 18.08.2022 г. изпратено от разследващия полицай при ОД МВР – гр. В. до РП-В.. От писмото е видно още, че досъдебното производство е образувано, за това че на 16.08.2022 г. окло 21:50 часа в гр. В. ответникът е управлявал л. а. „М. *“ с рег. № * след употреба на наркотични вещества.

Констатира се още, че ответникът е задържан по реда на ЗМВР за срок до 24 часа в III

РУП при ОДМВР-гр. В.

Видно е, че на 17.08.2022 г. като свидетели пред разследващия полицай са разпитани лицата А. А. – полицейски служител; Х. Г. – полицейски служител и самия ищец.

Видно е още, че служителите на КАТ против ответника са съставили АУАН, за това че на 16.08.2022 г. управлявал личния си автомобил под въздействието на наркотични вещества. Със ЗППАМ № 22-0819-001062/16.08.2022 г. на ответника е наложена и принудителна административна мярка, а именно прекратена е регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, а със ЗППАМ № 22-819-001064/17.08.2022 г. са отнети свидетелството за управление на МПС и контролния талон до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Видно е от ангажираната мотивирана резолюция № 22-0819-M000375 от 17.08.2022 г., че административнонаказателното производство по АУАН от 16.08.2022 г., съставен против ответника, е прекратено, тъй като извършеното от ответника деяние разкрива белезите на престъпление.

С постановление от 17.08.2022 г. на разследващия полицай при ОДМВР-В. по ДП № 379/2022 г. е назначено изготвянето на Съдебно-химическа експертиза със задача вещото лице да установи наличието на наркотични вещества или техни аналози в кръвта на ответника на 16.08.2022 г. около 21:52 часа.

Такава е изготвена на 26.10.2022 г., след като е взета проба от кръвта и урината на последния на 16.08.2022 г. в 22:50 часа.

Констатира се още, че по желание на ответника във * на 23.08.2022 г. е извършен токсикохимичен анализ за това дали се откриват наркотични вещества в урината на последния.

С постановление от 02.12.2022 г. на РП-В. наказателното производство по ДП № 379/2022 г. по описа на „ПП“ при ОД на МВР-гр. В. е прекратено поради липса на съставомерност от обективна страна на деянието, за което е водено разследването по ДП № 379/2022 г. по описа на сектор „ПП“ при ОДМВР-В..

Видно е, че на 12.12.2022 г. във връзка с горепосоченото постановление на РП-В. на ответника са му предадени регистрационните табели на ППС и СРМПС част I.

По делото са ангажирани и гласни доказателства чрез разпита на водените от ищеца свидетели.

В показанията си свид. Н. С. И. сочи, че ответникът работи и живее със семейството си в Г. Бил дошъл лятото на 2022 г. за 20 дена в Б., след което е трябвало да се връща обратно към Г. В резултат от наложените мерки обаче това не се е случило. Наложило се ответникът заедно с жена му и двете му деца да останат в Б. до края на септември/началото на октомври 2022 г., в резултат на което ответникът е загубил работата си в Г. Налагало му се да наема хора, които да го карат с кола при необходимост, тъй като колята била 4 месеца на паркинг.

В показанията си свид. Х. Х. Г. сочи, че е майка на ответника. Последният бил женен и имал две деца. Заедно със семейството му живеел и работил в Г. Лятото на 2022 г. бил дошъл на гости в Б. Сочи, че в резултат от това, че са му били отнети книжката и колата ответникът се скарал със съпругата си. Отделно, децата също станали свидетели на прибирането на ответника в * РУП на ОДМВР-В., тъй като свид. Г., като разбрала от свид. И., че ответникът е спрял за проверка веднага отишла заедно с децата на мястото на проверката. Ответникът един ден лежал в ареста, но се прибрал с бяло петно на главата. Имал леко оплешияване. В Г. се върнал м.септември/октомври 2022 г. без децата, защото имали много багаж за пренасяне и му било трудно без колата. Бил уволнен от работа, а имал задължения да плаща наем за квартира. Живял в дома на свид. Г. и свид. И. заедно с децата и съпругата си.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд достига до следните **правни изводи**:

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗОДОВ, Държавата отговаря за вреди, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда в посочените в закона хипотези, като в т. 3 от цитираната разпоредба е предвидена отговорност в хипотезата на обвинение в извършване на престъпление, ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление – какъвто е настоящият случай. В конкретния случай наказателното производство е образувано по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК – със съставяне на протокол за разпит на свидетел. Вярно е, че ответникът не е привлечен в качеството му на обвиняем с нарочно постановление, но работното обвинение е повдигнато срещу същия съгласно правилото на чл. 219, ал. 2 от НПК – със съставянето на протокола за първото действие по разследването срещу него – разпита на ответника като свидетел. До този извод настоящия съдебен състав достига от писмото на разследващия полицай до РП-В. от 18.08.2022 г. и мнението на същия от 22.11.2022 г., в които изрично е посочено, че досъдебното производство е образувано, за това че на 16.08.2022 г. около 21:50 часа в гр. В. ответникът е управлявал л.а. „М. *“, рег. № * след употреба на наркотични вещества – престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

Отделно от това, административнонаказателното производство срещу ответника е прекратено, на основание чл. 54, ал. 1, т. 9 вр. чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, които разпоредби са приети от законодателя именно заради принципа *non bis in idem* /никой не може да бъде съден или наказван два пъти за едно и също противообществено деяние/. Това основно право е признато както от Хартата на основните права на Европейския съюз, така и от Европейската конвенция за защита на правата на човека.

Т.е. съдът приема за несъстоятелни възраженията на ответната прокуратура, за това че не е легитимирана да отговаря за предявените вреди от ищеца, имайки предвид, че същите произтичат от заповедта за задържане за 24 часа; издадената заповед за прилагане на принудителна административна мярка и за тези вреди следва да отговаря ОД на МВР – В., доколкото за тези действия прокурорът не е давал разрешение за извършването им и

вредоносните действия са извършени от полицията, в рамките на нейната компетентност и оперативна самостоятелност. Това е така, защото в настоящия случай е образувано наказателно производство, което е приключило още в подготвителната/предварителната фаза – досъдебната, в която прокурорът е т. нар. *dominus litis* /господар на досъдебното производство/, имайки предвид неговите правомощия както в хода на разследването /чл. 46 от НПК/, така и след приключване на разследването /чл. 242 от НПК/ – в частност да ръководи разследването и осъществява постоянен надзор за законосъобразното му и своевременно провеждане като наблюдаващ прокурор и след като получи делото от разследващия орган да прецени дали да депозира обвинителен акт в съда или не, още повече че разследващите органи – в точа число и служителите от Министерството на вътрешните работи, назначени на длъжност "разследващ полицай" и полицейските органи в Министерството на вътрешните работи - действат под ръководството и надзора на прокурора – арг. от чл. 52, ал. 3 от НПК.

Възраженията на ответника биха били основателни, при положение че вредите са причинени от действията на административните органи в рамките на административнонаказателното производство, което в настоящия казус обаче е прекратено и погълнато от наказателното по описа на подчинените на РС-Варна разследващи органи.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ е обективна, следователно ищецът не трябва да доказва вина при вредоносните актове на правозащитния орган. Държавата отговаря по доказаната материалноправна претенция, независимо от наличието на вина у правозащитния си орган.

За да бъде ангажирана отговорността на Държавата по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, ищецът следва да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните юридически факта: 1.) привличането му като обвиняем по образувано наказателно производство; 2.) постановяването на влязло в законна сила постановление за прекратяване на наказателното производство; 3.) съществуващата причинно-следствена връзка между незаконното обвинение и претърпените неимуществени вреди, както и 4.) характера, степента и интензитетът на претърпените неимуществени вреди.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по тези факти, както и да докаже възраженията си в отговора, а – при установяване на горното от ищеца – да докаже, че е погасил претендираната сума.

От събраните доказателства се установява по несъмнен начин, че на 17.08.2022 г., ищецът е привлечен в качеството му на обвиняем в ДП № 379 по описа за 2022 г. на ОДМВР-В., за това че на 16.08.2022 г. около 21:50 часа в *, е управлявал л. а. „М. *“, рег. № * след употреба на наркотични вещества – престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

От влязлото в законна сила постановление от 02.12.2022 г., постановено по пр. пр. №

10888 по описа за 2022 г. е видно, че наказателното производство по ДП № 379 по описа за 2022 г. на сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. е прекратено поради липса на съставомерност от обективна страна на деянието, за което е водено разследването.

Претърпените от ищеца неимуществени вреди се установяват от показанията на разпитаните в хода на съдебното дирене в настоящото производство свид. И. и свид. Г., които съдът кредитира при условията на чл. 172 от ГПК, имайки предвид възможната им заинтересованост от изхода на делото и на които съдът дава вяра, доколкото са последователни, логични, взаимнодопълващи се, преки и във връзка с останалите доказателства по делото. И двамата свидетели сочат, че привличането на Ф. Ф. като обвиняем се отразило негативно върху неговото емоционално и психическо състояние. Същият бил притеснен и тревожен от повдигнатото обвинение, което неминуемо е довело до депресивни състояния у ищеца.

Несъстоятелни са доводите на ответника досежно това, че не се установява наличието на причинно-следствена връзка между незаконното обвинение и неимуществените вреди поради обстоятелството, че срещу ищеца по същото време няма образувано друго наказателно производство. От свидетелските показания по несъмнен начин се установи, че процесните неимуществени вреди са пряка и непосредствена последица именно от незаконното обвинение по чл. 343б, ал. 3 от НК, доколкото при евентуална осъдителна присъда ищецът се притеснявал от това, че ще изтърпи ефективно наказанието си.

Предмет на оспорване в исковото производство е и размерът на претендираното обезщетение с оглед на конкретните данни по делото.

Справедливото обезщетяване, каквото изисква чл. 52 от ЗЗД, на всички неимуществени вреди, означава съдът да определи точен паричен еквивалент на болките и страданията, претърпени от пострадалото лице във всеки отделен случай конкретно, а не по общи критерии. Определената сума пари в най-пълна степен следва да компенсира вредите. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на съда по същество на конкретни обстоятелства от обективната действителност - в този смисъл е задължителната тълкувателна практика на ВС, обективирана в ППВС № 4 от 1968 г. на Пленума на ВС, като при определяне на дължимото обезщетение следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите общественоекономически условия на живот.

Моралните вреди са индивидуално определими и паричното обезщетение за тях следва да съответства на необходимото за преодоляването им. Не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди като се обсъдят всички наведени доводи и обстоятелства, обосноваващи по-нисък размер на обезщетението.

Предвид конкретните данни по делото, настоящият съдебен състав при определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди взе предвид следните

конкретни обстоятелства, както следва:

Тежестта на престъплението, за което е повдигнато обвинение – не е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, доколкото санкционната част на наказателно-правните норми, обективирани в разпоредбите на чл. 343б, ал. 3 от НК предвижда наказание лишаване от свобода от 1 г. до 3 г. и глоба от 500.00 лева до 1 500.00 лева.

Продължителността на наказателното преследване – по-малко от четири месеца – работното обвинение е повдигнато на 17.08.2022 г., а наказателното производство е прекратено с постановление на 02.12.2022 г.

Интензитетът на наказателното производство – производството се развило само в подготвителната фаза - досъдебната, като след привличане на ищеца в качеството му на обвиняем по повдигнатото му обвинение по реда на чл. 219, ал. 2 от НПК е осъществено едно единствено процесуално – следствено действие с негово участие, а именно на 17.08.2022 г. е разпитан като свидетел. Съдът съобрази обстоятелството, че ищецът не е привлечен като обвиняем с нарочно постановление и същият дори не е разбрал първоначално, че срещу него е повдигнато работно обвинение по смисъла на ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС, като в тази насока са и показанията на свидетелите. Наред с това обаче от ищеца са взети биологични проби от кръв и урина, необходими за извършване на съдебно-химическа експертиза, която е назначена с постановление от 17.08.2022 г. Съдът отчита обстоятелството, че спрямо ищеца не е взета мярка за неотклонение в рамките на досъдебното производство, т. е. обвинението не е довело до съществено ограничаване на конституционните права и свободи на ищеца. Последният дори е напуснал пределите на Република България около месец след инцидента и се върнал обратно в Г. Същевременно обаче същият е задържан за срок от 24 часа по реда на ЗМВР и като законова последица от привличането на ищеца като обвиняем е извършена полицейска регистрация на същия по чл. 68 от ЗМВР, като макар регистрацията да не е резултат от акт на органите на ДП, е пряка и непосредствена последица от техния акт за привличане на лицето като обвиняем.

Тук следва да бъде отбелязано, че съдът съобрази и обстоятелството, че преди да бъде прекратено административнонаказателното производство на ищеца са му наложени принудителни административни мерки – прекратена е регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и временно е отнето СУМПС, които мерки макар да са наложени от административния орган в рамките на друго производството са във връзка с обвинението, което е повдигнато на ищеца и са отпаднали след постановяване на прекратителното постановление от РП-В., доколкото е видно от разписката на л. 7 от делото, че табелите с регистрационния номер и СРМПС част I са върнати обратно на ищеца на 12.12.2022 г. след постановяване на постановлението за прекратяване по прокурорската преписка. Т.е. ищецът в продължение на около 4 месеца е бил лишен от възможността да управлява МПС, което за един активен шофьор неминуемо би създавало психо-емоционален дискомфорт и стрес в каквато насока са и свидетелските показания, имайки предвид, че на ищеца му се налагало да наема хора, които да го карат с кола при необходимост.

Данните за личността на ищеца, с оглед преценката за интензитета на негативното

отражение на повдигнатото му обвинение върху неговото физическо и психично здраве, контактите, професията, социалния живот и положението му в обществото. Тук следва да се отбележи, че показанията на свид. И. и свид. Г., в частта, в която и двамата сочат, че ищецът работи в Г.; че в резултат от отнемането на книжката му е останал без работа; че е женен и че има две деца са недопустими по арг. от чл. 164, ал. 1, т. 3 от ГПК. За сключването и прекратяването на трудовия договор законодателят изисква писмен акт – арг. от чл. 62, ал. 1 от КТ и чл. 335, ал. 1 от КТ, като в настоящия казус нито трудовият договор, нито заповедта за прекратяване на същия са ангажирани от ищеца; сключването на граждански брак и раждането на дете също могат да бъдат установени единствено с писмени доказателства – акт за сключен граждански брак и акт за раждане – арг. от чл. 10, ал. 2 вр. чл. 4, ал. 1 от СК и чл. 60, ал. 3 от СК, като същите отново не са представени по делото и твърденията за тези факти остават недоказани, респективно тези обстоятелства не могат да бъдат взети предвид при определяне размера на обезщетението.

В заключение, съдът счита, че претърпените неблагоприятни психически и емоционални преживявания от ищеца не надхвърлят обичайните нравствени, емоционални и психически терзания на личността, накърнената чест, достойнство, добро име в обществото, като резултат от незаконно повдигнатото обвинение.

При съобразяване с посочените критерии, от една страна, и от друга – с обществено-икономическата конюнктура в страната в преиода 16.08.2022 г.-02.12.2022 г., чието отражение са минималната работна заплата, която остава един от важните инструменти за влияние в политиката по доходи; нарастването на БВП; повишаване на потреблението на домакинствата; повишаващата се инфлация и т. н., съдът намира, че пълният размер на обезщетението за претърпени неимуществени вреди е 500.00 лева, като искът до този размер е основателен. За горницата над 500.00 лева до 8 200.00 лева следва да се отхвърли като неоснователен.

Доказани са в тяхната кумулативност елементите от фактическия състав на обективната деликтна отговорност на Държавата по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, като липсват данни дължимата сума по обезщетението, предмет на иска, да е заплатена изцяло на пострадалото лице.

Основателността на главния иск, обуславя дължимостта на акцесорното вземане за обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от датата на сезиране на съда – 19.12.2022 г. до окончателното погасяване на задължението.

По отношение на разноските:

При този изход на спора в полза на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да се присъдят сторените по делото съдебно-деловодни разноски съразмерно с уважената част от иска, чийто общ размер възлиза на 31.10 лева, от които 30.49 лева – хонорар за един адвокат и 0.61 лева – държавна такса, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие, представляващ разписка по арг. от т. 1 от ТР № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС.

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. на Р. Б. да заплати в полза на Ф. К. Ф., ЕГН ***** сумата в размер от **500.00 лева /петстотин лева/**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоционални и психически преживявания, претърпени вследствие повдигнато срещу ищеца незаконно обвинение по ДП № 379/2022 г. по описа на сектор „ПП“ при ОД на МВР-гр. В. и пр. пр. № 10888/2022 г. по описа на РП-В. , което е приключило с влязло в сила постановление за прекратяване на наказателното производство от 02.12.2022 г. поради несъставомерност от обективна страна на деянието, **ведно** със законна лихва, считано от датата на сезиране на съда – 19.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, **КАТО**

ОТХВЪРЛЯ, предявения от Ф. К. Ф., ЕГН ***** против П. на Р. Б., осъдителен иск по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на **7 700.00 лева /седем хиляди и седемстотин лева/**, представляваща разликата над присъдената сума от 500.00 лева до претендирания размер от 8 200.00 лева – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоционални и психически преживявания, претърпени вследствие повдигнато срещу ищеца незаконно обвинение по ДП № 379/2022 г. по описа на сектор „ПП“ при ОД на МВР-гр. В. и пр. пр. № 10888/2022 г. по описа на РП-В., което е приключило с влязло в сила постановление за прекратяване на наказателното производство от 02.12.2022 г. поради несъставомерност от обективна страна на деянието, **ведно** със законна лихва, считано от датата на сезиране на съда – 19.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА П. на Р. Б. да заплати в полза на Ф. К. Ф., ЕГН ***** сумата в размер от **31.10 лева /тридесет и един лева и десет стотинки/**, представляваща сторени по делото съдебно-деловодни разноски за адвокатски хонорар и държавна такса, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните по арг. от чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____